

PÅ SEMESTER VID INDISKA OCEANEN

Ur verkligheten.

Vår familj var på semester med våra småkusiners familj i Kenya där vi bodde och arbetade som missionärer. Vi reste med bil två hela dagar och kom så till kusten, till ett hav som heter Indiska Oceanen. Där är det alldeles underbart med sol, värme, massor med vit sand och fina små snäckor. Ibland är det högvatten och ibland lågvatten. Vid lågvatten låg vi i strandkanten och flöt på en luftmadrass eller plockade snäckor på korallrevet. Levande snäckor får man inte ta, men vi hittade en hel del snäckskal av döda snäckor.

Vid högvatten väller stora, spännande vågor in mot sandstranden. Det är roligt att kasta sig i vågorna om man kan simma, eller att flyta och gunga på vågtoppen med en simring om man inte kan simma.

De hus som vi bodde i, låg en bit från stranden. Ibland satt vi på verandan och läste eller pratade. Småkusinerna Sara, Samuel och Sofia lekte tillsammans utanför verandan. De byggde kojor av badhanddukarna i gräset under en palm. Leken var skojig. De plockade stora fröskidor ur träden och lindade in dem i en kanga (tygstycke).

Sara och Samuel bodde en bit från vårt hus och snart sprang barnen iväg för att leka där i stället. Jag gick med lilla Simon, ett år, på strövtåg i trädgården. Vi plockade först upp resterna efter Saras, Samuels och Sofias lek. Vi gick och tittade på en utegrill som fanns nära trädet där barnen hade lekt. Ungefär tre meter utanför vår terrass såg jag en ljusgrön slang i gräset. En orm! Slangen låg nämligen inte stilla utan slingrade sig uppför stammen på trädet där barnen nyss lekt! Jag höll Simon i famnen och tittade mig runt.

Jag säg ingen annan. Men jag visste också att jag måste stå kvar för att se till att ormen inte smet sin väg. Jag ropade på en kock som satt på verandan utanför ett annat hus. Han kallade på två vakter. Två kockar och två vakter kom med käppar. Jag berättade att ormen gömmer sig i den lilla palmens krona.

En vakt ställde sig på ena sidan och kockarna på andra sidan av palmen. Den andra vakten slog hårt på palmen med sin käpp. Snabbt gled ormen ner på gräset och rakt mot kockarna. De lade benen på ryggen och sprang snabbt, snabbt därifrån. Men den andra vakten började slå med sin käpp mot ormen. Han sprang efter ormen och slog mera. Snart ringlade ormen omkring i dödsryckningar i gräset. Den var död! Ormen var en grön mamba, cirka 1 1/2 mter lång och en av världens giftigaste ormar!

Jag ropade på storasystrarna Ingrid och Irene som kom och tittade på den döda ormen. Vi var tacksamma till Gud att vakterna vågade och lyckades döda den. Ännu mera tacksamma var vi för att Gud skyddat småkusinerna och Simon från att bli bitna av den farliga ormen, som fanns precis där de hade lekt och gått!

Ibland hjälper Gud innan vi ens frågar efter hans hjälp. Vi har en mäktig Gud som vill hjälpa oss varje stund. Tack för det!

Brita Jern